

גמ"ר 10597/11/21 - פלונית נגד מדינת ישראל

בית המשפט לתעבורה פתח תקווה

גמ"ר 10597-11-21 מדינת ישראל נ' פלונית

בפני כבוד השופטת רות וקסמן
המבקשת/הנאשמת פלונית
נגד
המשיבה/המאשימה מדינת ישראל
החלטה

בפניי בקשה שהוכתרה בכותרת "בקשה להעברת התיק לבית משפט לנוער" וזאת מכוח סעיף 45ב(ד) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א - 1971 (להלן: "**החוק**").

העובדות

1. ביום 17.6.21 סמוך לשעה 21:00 נהגה המבקשת/הנאשמת ברכב פרטי ניסאן מ.ר. XXXXX בכביש 57 מכיוון מערב למזרח בנתיב הנסיעה הימני, כאשר במושב הקדמי לצידה יושבת ת.ח.ג' (להלן: "**המנוחה**").
2. תנאי הדרך היו: כביש אספלט תקין ויבש, מזג אויר נאה, ראות טובה, שעת חשיכה, ללא תאורת כביש במקום התאונה, דרך שאינה עירונית, כביש דו מסלולי, שני נתיבי נסיעה לכל כיוון, מסלולי הנסיעה מופרדים על ידי גדר הפרדה מבטון, שוליים בשני הצדדים, שול ימין דחוי במקצת, שדה ראייה בכיון נסיעת המבקשת/הנאשמת פתוח לפניו למרחק 195 מטרים לפחות.
3. אותה עת נהגה ט.א' (להלן: "**הנהגת המעורבת**") ברכב מזדה XXXX בכיוון נסיעת המבקשת/הנאשמת, כאשר במושב האחורי שלושת ילדיה הקטינים.
4. המבקשת/הנאשמת נסעה מאחורי הנהגת המעורבת, לא הבחינה ברכב המעורב, המשיכה בנסיעה ישר ופגעה בעוצמה עם חזית הרכב בחלקו האחורי של רכב המעורבת.
5. כתוצאה מהתאונה נפצעה המנוחה ופונתה לקבלת טיפול רפואי בבית החולים "לניאדו", שם נותחה. בשל הדרדרות במצבה, הועברה המנוחה לביה"ח שיבא שם נותחה פעם נוספת ונותרה מורדמת ומונשמת.

בהמשך שבה המנוחה להכרה אך ביום 2.7.21 מצבה הדרדר שוב והיא נפטרה.

6. עוד כתוצאה מהתאונה נגרמו למבקשת/לנאשמת, לנהגת המעורבת ולילדיה הקטינים חבלות קלות וכן נגרם נזק לכלי הרכב המעורבים.

7. פרטי הרשלנות המיוחסים למבקשת/לנאשמת, הינם:

א. המבקשת/הנאשמת לא שמה ליבה כנדרש לדרך ונהגה באופן רשלני.

ב. חרף שדה הראיה הנרחב אשר עמד לרשותה, ועל אף שאורות רכב המעורבת דלקו, לא הבחינה המבקשת/הנאשמת ברכב המעורבת שנסע לפניה.

ג. לא שמרה מרחק מספיק מרכב המעורבת שנסע בכביש לפניה.

ד. המבקשת/הנאשמת לא האטה, לא בלמה, ולא הסיטה את הרכב במועד על מנת למנוע פגיעה ברכב המעורבת.

ה. המבקשת/הנאשמת לא נהגה כפי שאדם מן הישוב היה נוהג בנסיבות המקרה.

8. בהתאם לכך הוגש כתב אישום מתוקן בעבירות כדלקמן:

1. גרימת מוות בנהיגה רשלנית לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]התשכ"א -1961.

2. נהיגה בקלות ראש או ברשלנות לפי סעיף 62(2) יחד עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]התשכ"א -1961.

טענות הצדדים

טענות ב"כ המבקשת/הנאשמת

1. המנוחה והמבקשת/הנאשמת הן שכנות ואף חברות ילדות שגדלו יחד וחלמו לנסוע לחו"ל וללמוד באותה אוניברסיטה, הרכב בו נהגה המבקשת/הנאשמת שייך למשפחת המנוחה. ביום התאונה יצאו לקנות בגדים למסיבת סיום כיתה י"ב.

לאורך כל תקופת שהות המנוחה בביה"ח המבקשת/הנאשמת ביקרה אותה, התייסרה על האירוע הטראגי, נכחה בהלוויה והביעה צערה בפני משפחת המנוחה.

2. למרות שהעבירות בהן מדובר הן עבירות תעבורתיות, אין מדובר בתאונה קלאסית בה

המבקשת/הנאשמת נהגה ברשלנות ובפזיזות ובעקבות כך נגרם המוות.

מדובר בתאונה בה המבקשת/הנאשמת לא נהגה במהירות העולה על המהירות המותרת, היא לא הכחישה את הנהיגה ברכב, ואין מדובר בתאונת שרשרת או בתיק הכולל חומר חקירה מורכב מומחיות של שופט תעבורה.

3. הקשר ההדוק בין המבקשת/הנאשמת למנוחה ומשפחתה מעצימים את הקשיים הנפשיים והמחשבות הטורדניות שהמבקשת/הנאשמת חווה, ומקשים עליה לחזור לאורח חיים נורמטיבי.

כיום המבקשת/הנאשמת בת 20, בתחילת חייה, ומתקשה לבנות את עתידה.

המבקשת/הנאשמת זקוקה להליך שיקומי ולטיפול מקצועי שיאפשרו לה להתמודד עם האירוע הטראגי אליו נקלעה, והכלים שיש בידי שופט נוער יאפשרו לה זאת.

אשר על כן, מבקש ב"כ המבקשת/הנאשמת להעביר את התיק לביהמ"ש לנוער.

טענות ב"כ המשיבה/המאשימה

1. כתב האישום הוגש בנובמבר 2021 ובקשה זו מוגשת **לראשונה** למעלה משנה לאחר הגשת כתב האישום ולאחר שהתיק נקבע להוכחות בשל כפירת המבקשת/הנאשמת במיוחס לה.

ב"כ המבקשת/הנאשמת לא פירט בבקשתו מדוע הבקשה מוגשת רק עתה.

2. בבקשה נטען כי המימד התעבורתי אינו המרכזי בתיק זה, אך באותה נשימה מועלות טענות לאחריות המבקשת/הנאשמת לביצוע העברות המוזכרות לעיל (סעיפים 3, 10 בבקשה).

3. לא פורטו "טעמים מיוחדים" של ממש לקבלת הבקשה ואין תימוכין בפסיקה מתאימה.

4. מבדיקת הפסיקה הקיימת, עולה כי בקשות מסוג זה התקבלו כאשר כתב האישום הוגש בגין עבירות שמלכתחילה הן בסמכותו הייחודית של בית המשפט לנוער.

ראה לעניין זה, פל"א 5234-12-13 **מ"י נ' פלוני** (5.1.14) ופסיקה המוזכרת שם.

לאור האמור לעיל ולאור כך שהמבקשת/הנאשמת בגירה כיום ומדובר בעבירות בסמכות ביהמ"ש לתעבורה, ולא בסמכות יחודית של בית המשפט לנוער. המאשימה/המשיבה מבקשת לדחות את הבקשה.

דין והכרעה

1. אין עוררין על כך שהמבקשת/הנאשמת מואשמת בעבירות לפי פקודת התעבורה. גם טענות ההגנה מתייחסות לאחריות הנאשמת לביצוע העבירות, בממד התעבורתי.

2. **סעיף 1 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול) תשל"א-1971** (להלן: "**החוק**") קובע כי "קטין" - הוא מי שטרם מלאו לו 18 שנים, ולעניין חשוד ונאשם לרבות בגיר שביום הגשת כתב האישום נגדו לא מלאו לו 18 שנה". (ההדגשה שלי - ר.ו.).

במקרה דנן, המבקשת/הנאשמת הייתה אמנם קטינה, בת 17, ביום ביצוע העברה, אך כתב האישום הוגש בהיותה בגירה - בת 18 וחודש.

3. העבירות שביצעה המבקשת/הנאשמת הן עברות תעבורתיות העולות בקנה אחד עם האמור **בסעיף 45ב(א) לחוק** "על אף הוראות חוק זה, קטין שעבר עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, הכרוכה בנהיגת רכב מנועי או עבירה על פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970, הכרוכה בשימוש ברכב מנועי, יועמד לדין לפני שופט תעבורה, אם הוא היה כשיר מבחינת גילו, לקבל רישיון נהיגה לרכב המנועי שבו נעברה העבירה" (ההדגשה שלי - ר.ו.).

בהתאם לכך, לביהמ"ש לתעבורה סמכות מקבילה לסמכות ביהמ"ש לנוער בעניינו של קטין, וסמכות ייחודית בעניינו של בגיר שעבר עברות לפי חוק התעבורה.

4. **סעיף 45ב(ג) לחוק** קובע "על הליכים כאמור בסעיף קטן (א) לא יחולו הוראות חוק זה למעט סעיפים 10, 11, 13 עד 19, 35 עד 37, ויהיו לשופט תעבורה הסמכויות האמורות בפרק ה' ואולם לא יתן בית המשפט צו לפי סעיף 126(1) עד (6) אלא לאחר שקיבל תסקיר של קצין מבחן לפי סעיף 22".

החוק מקנה לשופט תעבורה את מלוא הסמכויות הנתונות לשופט נוער לעניין ענישת נאשם קטין ודרכי הטיפול בו. בכלל זה מחויב הוא להפנות לתסקיר לפני שיוחלט על דרכי טיפול בהתאם לסעיף 126(1) עד (6). לפיכך, שופט תעבורה יכול להסתמך על החוק הנ"ל במקרה של נאשם קטין ולבחון האם שיקולי השיקום גוברים במקרה האינדיבידואלי על השיקולים שבאינטרס הציבורי.

עוד יאמר, כי גם אם לא יסתמך ביהמ"ש לתעבורה על סעיף זה בבואו לגזור את העונש ודרך הטיפול בקטין, עומד לנגד עיני ביהמ"ש לתעבורה **תיקון 113 לחוק העונשין** - לפי **סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977**, ביהמ"ש יקבע את מתחם העונש ההולם טרם קביעת העונש הקונקרטי בהתחשב בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע

העבירה. לאחר מכן, לפי סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין יכול ביהמ"ש לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום או הגנה על הציבור ולבסוף בהתאם יקבע את העונש בתוך המתחם על פי הוראות סעיפים 40ד - 40ה לחוק העונשין.

5. בגמ"ר 2200-11-13 **מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)** (01.04.2015) "הנאשם היה קטין על סף בגירות במועד ביצוע העבירות בהן הורשע, ועל כן על גזירת דינו חל, לכאורה, חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א - 1971 ולא תיקון מס' 113 לחוק העונשין... עם זאת, מצוות המחוקק היא כי בית המשפט "רשאי להתחשב בעקרונות ובשיקולים המנחים בענישה [] תוך התאמתם לענישת הקטין, ככל שסבר שראוי לתת להם משקל בנסיבות המקרה..." ככל שהקטין קרוב יותר לבגירות בעת ביצוע המעשים, מוצדק יותר להתחשב בשיקולי הענישה הקבועים בחוק העונשין... ובעיקר בעיקרון ההלימה, בין חומרת המעשה ומידת האשם לבין חומרת העונש. ואולם, שיקולים אלה יהיו בבחינת נדבך נוסף על שיקולי ענישה המנחים בעניינם של קטינים"

לפיכך, בכל מקרה, לביהמ"ש לתעבורה יש את הכלים לאזן בין השיקולים לטובת האינטרס הציבורי לבין האינטרסים של שיקולי שיקום, אם על-פי חוק הנוער ואם על-פי חוק העונשין.

יתרה מכך, אם ביהמ"ש לתעבורה דן בתיק בו נאשם על סף בגירות, קל וחומר יכול הוא לדון בתיק בו המבקשת/הנאשמת כאן בגירה.

6. הנסיבות המיוחדות שהועלו ע"י ב"כ המבקשת/הנאשמת אינן שונות מנסיבות נאשמים נורמטיביים אחרים שביצעו עבירות דומות לעברות המתוארות כאן, בין אם מדובר בחברים, בני זוג וכו'.

7. שיהיו בהעלאת הטענה להעברת התיק לבית משפט אחר מועלית לראשונה למעלה משנה לאחר הגשת כתב אישום ולאחר שהתיק נקבע להוכחות; גם במעמד הכפירה לא הועלתה הטענה נשוא בקשה זו.

ב"כ המבקשת/הנאשמת לא פירט בבקשתו מדוע הבקשה מוגשת רק עתה.

סוף דבר

לאור האמור לעיל, במקרה דנן, גם אם המבקשת/הנאשמת הייתה קטינה ביום הגשת כתב האישום ועל אחת כמה וכמה כעת בהיותה בגירה, בידי בית המשפט כאן הכלים לשקול האינטרס הציבורי ואינטרס השיקום.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשפ"ג, 16 אפריל 2023, בהעדר
הצדדים.